

Sonet tomnatic

M Horlaci

Sonet tomnatic

E toamnă iar, nu-i nimeni pe alee
Doar vântul ce mai suieră grăbit,
Si înc-o vară a luat sfârșit
Cu amintiri de albe orhidee.

Iar cerul parcă a încremenit
Lipsit de străluciri si curcubeie,
Se stinge-ncet si ultima scânteie
Si pierе în văzduhul amortit.

Îngălbenite frunze cad ușor
Si un decor tomnatic se așterne,
Pământul învelit într-un covor

Iar codrul despuiat de frumusețe,
Lipsit de mângâierile paterne
Se-nclină singuratic, cu tristețe.

De M Horlaci.